poſſit expelli: ad hoc de ſenten. excō. veniēs. et hoc maxime ſi vera eſſet opinio ꝙ excōicatus nō gauderet priuilegio canonis. qđ nō eſt verū ſm Jo. Ber. et Hoſti. qui de hoc no. xvij. q. iiij. ſi quis deinceps. de ſen. excō. contingit. j. Quid ſi nō poteſt expelli: exeat ſcholas doctor ad inſtar eiꝰ quod dicimus cū excōmunicatꝰ intrat eccleſiam vt no. xj. q. iij. ſicut apoſtoli. et ꝑ modernos. ſ. đ ſen. excom. nuꝑ. *Queſtio*

a ¶ Simili. qꝛ communicant in crimine vt dixi: ⁊ qꝛ cōditor ſibi nō reſeruauit abſolutionē aliꝫ indulſiſſe videtur. ſ. de ſen. excom. nuper. ⁊ facit quod no. ſ. eo. ſuꝑ ſpecula. Jo. an.

a tinere: ſimili eo ipſo ſint ſententiis innodati. Idem.

Clericus in loco tpali iuriſdictioni ſue ſuꝑ delicto ibi commiſſo delegās vt vitare inqſita iuſticiam exequatur irregularis non efficitur licet penā ſanguinis īferat. h. d. Do.

Episcopus ca. III

seu quicunque alius plat⁹ vel clericus iuriſdictionē obtinēs temporalē ſi homicidio aut alio maleficio ab aliquibus in iuriſdictione ſua com

Episcopus. ¶ Ponit dictum cuius cauſam reddens ſoluit obſtaculum ibi: Nam licet. Emanauit ad declarationē eorum que no. Berū. Innocen. et moder. ſ. eo. clericis. vbi videbatur glo. et Hoſtien. ſentire ꝙ generalem. (dicebat Goſ. de rap. in archiepiſcopatu ꝙ conſulebat prelato habenti iuriſdictionē temporalem ꝙ non committat in ſpecie laico puniendum corporaliter: ſed generaliter delegat cauſarum vniuerſitatem que ſunt ad penam ſanguinis. Et ſi Goſ. intellexit ꝙ non exprimat de pena corporali inferenda in ſpeciali cōceſſiōe. hec decre. nō reſiſtit huic conſilio. Johan. andree) vicarium vel baliuū poſſet dare ad talia ſed non ſpecialem. Sed ex verbis ipſorum olim tenebant contrarium. nā dicunt ꝙ ſi appellet in tali cauſa debet appellari ad ipſum prelatum et ipſe aliꝫ delegabit: ergo etiā ſm eos ſpecialiter pote- *Additio*

rat delegare. Quid iuris ergo de ꝑlatis temporalem iuriſdictionem habentibus habes hic: et quō eam committere poſſint. Quid iuris de clericis iniuriā paſſis ⁊ quomodo de ipſa conqueri poſſint habes. j. de homi. prelatis. b ¶ Hoc. maleficio. ergo et ſpecialiter committit: dicit Hoſtiē. ſ. e. clericis: ꝙ ſibi placeret ꝙ aut daretur clericis licentia tales cauſas iudicādi per ſeipſos: aut taliū cauſarum poteſtas ipis clericis tolleret: cum cōmiſſio ſit contra ius. ff. de offi. eius cui man. eſt iu. l. j. (Intelligas h̄ dictum per id qđ no. de rap. in archiepiſcopatu. in vlti. glo. nam ſaltem vltimuꝫ ſupplicium et membri mutilatio nō deleganturetiam iure autenticorū: et de his cōmittēdis agitur hic pricipaliter vt dixi in tex. Jo. andree.) *Addi.*

miſſo baliuo ſuo aut aliꝫ cuicunq̄ iniungat: vt ſuꝑ hoc veritatē inquirens iuſticie debitum exequatur: irregularis cenſeri non debet: q̄uis ipſe baliuus vel aliꝰ cōtra malefactores ad penam ſanguinis ꝓceſſerit iuſticia mediante: Nā licet clericis cauſas ſanguinis agitare nō liceat: eas tñ cū iuriſdictionē obtinēt temporalē: debēt ⁊ pñt metu irregularitatis ceſſante aliꝫs delegare. Explicit tertius

e ¶ Juſticia mediāte: Quid ſi contra iuſticiā: dic idē. (concor. Arch. alle. ꝙ in generali mandato non venit aliquid illicitum. concor. ꝙ ſcripſi. ſ. ti. j. c. vlti. circa medium magne glo. Jo. an.) nam epūs qui mandauit iuſticiam fieri non eſt in culpa ſi iuſticiarius delinquat ⁊ abſit ꝙ ea que propter licitum et bonum ⁊c̄. xxiij. q. v. de occidendis. non ob. j. de homi. is qui mandat. qꝛ ibi culpa preceſſit et caſus qui culpam ſequitur bene imputatur de hoc plene de homi. ſicut dignū. hic nulla culpa preceſſit. d ¶ Liceat. ſ. eo. clericis. ⁊. c. ſententiam. e ¶ Poſſunt. Ergo poteſt quis per aliuꝫ. qđ non per ſe: de hoc dixi. j. de reg. iur. poteſt quis. Johannes andree. *Queſtio* *Additio*

Titulorū ſexti libri decre. quo ad Quartū eius partialem librum: ſingulorumq̄ Capitulorū eorundem iuxta debitū ordinem accommoda et diſtincta Annotatio.

De ſponſalibus Titulus I
Capitulum vnicum
Ex ſponſalibus.

De deſponſatione impuberū Ti. II
Capitulum vnicum
Si infantes

De cognatione ſpirituali Titulus III
Capitula
I Nedum
II Per cathecifmū
III Quamuis.

Finis

Diuiſio

E X ſponſalibus. ❡ Sunt due ꝑtes. Primo tractat de ſpōſalib⁹ puris. Primo in genere. Secundo in ſpecie. ibi: Quare. Secunda tractat de conditionib⁹. ibi: Ille ꝟo Joh. an. Emanauit ad declarationē eoꝝ que no. xxvij. q. ij. ſi quis deſpōſauerit. ij. ſ. e. ti. ad audiētiam.

Quid ð cō ditionalib⁹

a ❡ Puris. Cōditionalia nō inducunt publice honeſtatis iuſticiam: vt dicitur in fine.

Qñ dicaꝛ certa ꝛ qñ incerta

b ❡ Certis. Ut ſi ꝓmiſit ducere bertā filiā Titij: incerta ſūt qñ ꝓmiſit ducere vnā ex filiab⁹ titij. ad hoc. ſ. eo. c. ex litteris. ij.

Qñ dr̄ conſanguitas

c ❡ Cōſanguinitatis. ſcȝ infra gradum q̄rtum. ſ. de ɔſang. non debet. ꝛ iſte erat caſus. ſ. e. ad audientiam.

An ſemꝑ affinitas dirimat

d ❡ Affinitatꝭ. In ꝑmo genere ꝛ quarto gradu vl' citeriori. ſ. de ɔſang. ꝛ affi. nō debet. ꝛ cū talis affinitas annullat mrīmonium qñ ꝓceſſit. ſec⁹ ſi ſecuta fuerit de eo q̄ cog. ɔſan. vxo. ſue diſcretionē.

dū eodē mō ɔtraxit. ꝛ ſcđaȝ cognouit nec ꝑmā habere poterit ꝓpter affinitatē ſuperuenientē: que ſoluit ſponſalia de futuro: vt. ſ. ð eo q̄ cog. ɔſan. vx. ſue. veniēs. j. ꝛ. c. ex litteris. ſecundaȝ habere non poterit: q: publice honeſtatis iuſticia illum cōtractū impedit et dirimit: vt. ſ. rñ. ꝓxi.

Incipit liber quartus.
De ſpōſalib⁹ ꝛ matrimonijs.
Bonifa. viij. Sponſalia pura ꝛ certa ex ɔſenſu valida licet al's nullā inducāt publicam honeſtateȝ q̄ habet dirimere ſequētia ſpōſalia: ſȝ nō ꝑcedētia quā publicā honeſtatē nō inducūt ſpōſalia conditionalia ante conditionis euentū. h. d. Jo. an. ca. I

E X ſpōſalib⁹ puris ꝛ certis etiā ſi conſanguinitatis affinitatis frigiditatis religiōis aut alia quauis ratione ſint nulla: dummodo nō ſint nulla ex defectu: conſenſus oriꝛ efficax ad impediendum ꝛ dirimendū ſequentia ſponſalia vel matrimonia: nō aūt ad ꝑcedentia diſſoluendū impedimentū iuſticie publice honeſtatis. Quare ille q̄ ſpōſalia pure ac determinate cuȝ aliq̄ muliere contraxit: ꝛ poſtmodū cū ſecūda prioris conſanguinea ideȝ fecit: ex priorum ſponſaliorū vigore quibus ꝑ publice honeſtatis iuſticiam ex ſcđis ſpōſalibus ſubſecutam minime derogaꝛ ad matrimoniū ɔ̄hendū cuȝ prima remanet obligat⁹. ❡ Ille vero q̄ ſpōſalia cū aliqua muliere ſub cōditione contraxerit ſi poſtmodū ante cōditionis euentū cū alia ꝑoris conſanguinea ꝑ verba cōtraxerit de ꝑſenti: cū ſecunda remanere debebit: cum ex ſponſalibus conditionalibus ante conditionē extantē: ſicuti conſen-

m ❡ Derogaꝛ. Nota ꝙ licet ſuperueniēs affinitas diſſoluat ſpōſalia de futuro: ſuꝑueniēs tñ iuſticia publice honeſtatꝭ ipſa non diſſoluit: ꝛ merito. ſcđa eni ſponſalia tolluntur ꝑ publice honeſtatis iuſticiā ex ꝑmis inducrā. nō ḡ ex ſecūdis pōt eſſe honeſtas q̄ tollat primam. ꝛ eſt ſimile. lvij. diſtin. ſ. quis.

Nota

n ❡ Obligatuſ. Niſi cū alia ipſi⁹ conſanguinea ɔ̄heret ꝑ ꝟba de pñti. ſ. eo. ſi inter. vl' ſuꝑueniret aliquod de bis impedimentis q̄ dixi i ſummula circa ꝑn.

o ❡ Ille vero. Reprobaꝛ opi. Inno. no. de ſpon. duoꝝ. c. j. vbi dicebat ꝙ ꝑ ſponſalia ſub ɔditione ɔtracta inducit publice honeſtatis iuſticia. Hoſt. ɔ̄. ſ. co. ad audientiam Jo. an.)

Additio

e ❡ Frigiditatis. ſ. de frigi. ꝑ torū. (ꝛ vi. diſtinctioneȝ quā ſcripſi. e. ti. fraternitatꝭ in fi. Jo. an.)

f ❡ Religionis. Precedētis. (ꝛ approbate. ſ. ð vo. c. vno.) quia nūc nullū eſt matrimoniū vl' ſpōſalia. ſi ſeq̄tur tunc diſſoluit ſpōſalia: vt. ſ. de cōuer. ɔiu. ex publico. ꝛ. c. ij. g ❡ Alia. Sicut dicebat ꝑdict⁹ canon. xxvij q. ij. ſi quis deſponſauerit. ꝛ multe alie cauſe reperiunꝛ puta votū ſolēne: cognatio ſpiritualis ꝛ legalis: ꝛ reliqua impedimenta: vt dixi in ſumma. iiij. li.

h ❡ Conſenſus. Puta ɔ̄cta ab infante vel furioſo. ſ.

Additio

eo. dilect⁹. de deſpon. impu. lr̄as. ꝛ. c. acceſſit (vel ꝑ locū vbi locus eſt potēs ſm Uin. q̄ ſic no. e. ti. ad audiētiā. ꝛ Arch. hic ad hoc. xxij. q. ij. ne quis. ꝟ. illud aūt. fa. ſ. de ſen. excom. c. j. ꝛ ꝙ ſcripſi de deſpon. impu. duo pueri. ſuꝑ. v. glo. Jo. an.) l ❡ Diſſoluendum. Bene ergo dicebāt Hug. Jo. et ſui ſequaces q̄ dicebant monachum ſacerdotē frigidum ꝛ ſimiles perſonas cōtrahēdo cum aliqua impedire omnes cōſanguineos ɔtrahere cū eadē: vt no. Inno. in ꝑdi. c. ſi quis deſponſauerit.

k ❡ Publice honeſtatis. ſ. e. ſponſam. publice eni honeſtum eſt exquo cōſanguineus meus. (viuēs vel mortuus. ꝛ vi. ꝙ ſcripſi de hoc impedimento publice honeſtatis in tractatu ſuper ipſo habitu in concilio Lugdunēn. in decre. nō debet. de cōſan. ꝛ affi. ſuꝑ glo. vt meli

Additio

us) cōſenſerit in bertā: ꝙ ego illā habere non poſſim.

l ❡ Idem fecit. ſ. q: ſponſalia cōtraxerit. Spōſalia ꝟo ſunt futurarū nuptiarum ꝓmiſſio. ff. eo. ti. l. j. xxx. q. v. noſtrates. vnde aduerte ſi cum prima cōtraxerit de futuro ꝛ poſtmodū cū ſcđa cōſanguinea in ꝓhibito gra-

p ❡ Ante. Sec⁹ ſi poſt: q: tūc nō deeſſet cōſenſus: ſed eſſet ꝑinde ac ſi a ꝑncipio pure ɔtraxiſſet.

q ❡ Preſenti. Quid ſi ɔtrahit. (cuȝ cōſanguinea ꝑme de qua loquiꝛ lr̄a Jo. an.) ꝑ ꝟba de futuro: nūq̄d ſoluta ſūt ꝑma ſpōſalia ɔditionalia: credo ꝙ ſic. ſi enim ꝑma ſponſalia inducūt publice honeſtatis iuſticiā: ꝑ iuſticiam publice honeſtatis ſuperuenientē: ex ſecundis nō ſoluunꝛ: vt. ſ. ꝓxi. rñ. ſed ſi ꝑ ꝑma non inducit iuſticia: puta ꝙ ꝑ iuſticiā ſuperuenientē ex ſecūdis bñ ſoluanꝛ ꝑma: licet in veritate ꝑma ſpōſalia dicenda non ſint: exquo cōſenſus defecerat: vt hic. ſic eni eſt in alijs impedimētis. ſ. de eo q̄ cog. cōſan. vxo. ſue. veniens cū ſi. vñ ſi poſt ſcđm cōtractū ſuꝑueniat cōditio. dico ꝙ ꝑmum matrimoniū ɔſūmare nō pōt. publica eni honeſtas nō inſurgit a die cōtractus: ſed a die conditionis. ꝛ ideo publica honeſtas que ꝑuenit conditioneȝ habet matrimoniū impedire ꝛ dirimere: vt. ſ. j. rñ. cuȝ ꝑ hoc reddatur inabilis ꝑme. de iureiurā. quēadmodum.

Addi

r ❡ Conditionē. Hec verba itelligas niſi interueniat carnis copula: q: tūc recediꝛ a conditione. de cōdi. ap. de illis. (ꝛ de hoc ſatis. e. ti. per tuas Joh. an.) Et ſic eſſet ibi conſenſus ꝛ matrimonium. vnde tum propter affinitatem: tum propter iuſticiam non teneret matrimonium poſtea cū cōſanguinea contractuȝ. ꝛ intellige de conditione honeſta: nō de tali que habeaꝛ ꝓ nō adiecta. ſ. de cōdi. appo. c. vlti. q: illa inducerent publicam honeſtatē ac ſi pure contracta fuiſſent. (Itē intel

Ad

g h ciā non inducūt. ¶ Idē quoq

ſū nō habētibꝰ ⁊ meritis nulla publice honeſtatis iuſticia oriaṯ.

De deſponſatione impuberum. Bonifacius. viij.

Sponſalia amborū infantiū vel alteriꝰ tm̄ ꝑ ſuꝑuenientiā maioris etatis nō validātur nec publicā honeſtatē inducunt: niſi fuerit ratificata tacite vel expreſſe. h. d. vſq ad. §. Idem quoq. Do. ca. I

a Si infantes adinuicē vel vnus maior b ſeptēnio ⁊ alter minor ſpōſalia cōtra c xerint: ipi vel parentes ꝓ eis niſi ꝑ cohabitationē eoꝝ mu d e tuam: ſeu al's verbo vel facto ipoꝝ liquido appareat eoſdē in eadē voluntate factos maiores ſeptēnio ꝑdurare: ſponſalia hmōi que ab initio nulla erāt: per lapſum dicti tꝑis f minime ꝯualeſcunt: ⁊ ideo cū ſint nulla rōne defectus ꝯſenſus publice honeſtatis iuſti g ciā non inducūt. h ¶ Idē quoq ſi pubes vel impubes vel duo impuberes nō ꝓximi pubertati ⁊ in qbꝰ etatē malicia nō i supplebat ꝑ verba cōtraxerint de pn̄ti. ſponſalia enī illa q̄ iuris interꝑtatione tm̄ fuerunt k ſpōſalia de futuro. lꝫ verba cōſenſum exꝑmentia de pn̄ti ha l berent ⁊ mr̄imoniū ꝯtrahere intenderent cōtrahentes per aduentum pubertatis in matrimonium non tranſeunt de preſenti: nec matrimonium quod vt matrimonium etate non tenuit prohibente: per lapſum dicti tꝑis ꝯualeſcit: niſi ꝑ carnis copulā ſubſecutam: m vel aliquē modū aliū ꝯtrahētes eoſdē cū eiuſdē ꝑſeueran n tia voluntatis ad pubertatis tꝑa ꝑueniſſe cōſtiterit euidenter. ꝑ dictū tn̄ ꝯtractū qui valuit vt potuit nō ſicut agebatur publice honeſtatis iuſti o cia eſt inducta. ¶ Porro ex

ligas de ꝯditione de futuro: nō de p̄ſenti vel ꝑterito ꝙ ꝓbat Jo. an. ꝑ hāc lr̄am que dicit aū ꝯditionē extantē ⁊c. Jo. an.) ⁊ no. Hoſti. s. eo. ad audientiā ꝙ ſi qs ſub tali ꝯditione ꝯhat cū aliq̄: ꝓmitto ꝙ te ducā in vxorem ſi deo ⁊ eccl'ie placuerit: poſtea cōperto impedimēto: ⁊ ſolutis ſpōſalibꝰ ꝯhat cū ꝯſanguinea illiꝰ tenet cōtractus: et lꝫ hec ꝯditio intelligaṯ etiā ſi non apponaṯ: tn̄ qn̄ nō exprimiṯ cōſenſus purꝰ remanet: cōditiones enim tacite non faciunt obligationē ꝯditionalē. ff. de condi. ⁊ demon. l. cōditiones extrin ſecus. ⁊ no. de iureiur. quēadmodum. tacitū tn̄ ſi exꝑmaṯ facit rez cōditionalē. ff. de leg. j. ſi ita legatū. §. j. vbi conditio ſi volet poſita in pſona legatarij. (*Additio*) (vl. ꝙ no. ff. de condi. ⁊ demō. l. aliqn̄. Jo. an.) facit conditionale legatum ⁊ exp̄ſſa nocent. que non expreſſa non nocent. ff. de re. iur. expreſſa.

Si infantes adi. ¶ Sūt (*Diuiſio*) tres partes. Prima tractat de ſponſalibus contractis ꝑ infantes ambos vel alterū. Scda ibi: Idem quoq. de matrimonio cōtracto ꝑ impuberes. Tertia ibi: Porro de ſpōſalibus ꝯtractis ꝑ parentes ꝓ filijs ⁊ iſtud ſufficiat ꝓ diuiſione ⁊ ſumma: quia ſummando nō pōt breuis recitari. (*Additio*) (realē enī ⁊ pulcherrimā formā habuit hec decre. determinat autē principiū no. xxx. q. ij. c. vno. ⁊. s. eo. lr̄as. alie diuerſe determinationes. j. ponunṯ in gloſis Joh. an.) a ¶ Infantes. (*Infantia qd*) Hi ſponſalia cōtrahere nō pn̄t cum etas illa quod videat ignoret. C. de fal. mo. l. j. ad hoc. s. eo. de tempo. or. nullus. C. de iur. deli. ſi infanti (*Nota*) (⁊. xxx. q. ij. §. j. Jo. an. b ¶ Septennio. Nota ꝙ licet quo ad pubertatē (inchoandā. In finienda enim non eſt in ſexu differentia. In vtroq enī ſexu finiṯ pubertas et cura finito. xxv. anno. C. ſi mi. ſe. ma. dix. l. j. Si ma. fac. ſine decre. l. fi. inſti. de cura in prin. Jo. an.) ſit in ſexu differentia in numero annorū. s. eo. puberes. ⁊. c. continebaṯ. quo ad infantiā ſecus. qꝛ vterq infans minor ſeptēnio: vt hic. ⁊. s. eo. lr̄as. ⁊. c. acceſſit. c ¶ Eis. Ignorātibꝰ vel ſciētibꝰ nō curo. lꝫ aliter in maioribꝰ vt infra. §. porro. d ¶ Verbo. Quia poſt ſeptēniū adinuicē vocāt ſe ſponſos. ¶ Vel facto. Vt quia poſt ſeptēniū ſecū iacet: vel eā oſculatur vt ſponſus vel his ſimilibꝰ. et ſic nō refert an qd fiat verbo vel facto. de ap. dilecti. ⁊. c. vt noſtrū. ⁊ ad hoc cōcor. de reſti. ſpo. ex ꝑte. f ¶ Cōualeſcūt. j. de reg. iur. nō firmaṯ. ⁊ intellige

ꝑ h. c. ſolutionē quā dixi. j. de reg. iur. non firmaṯ eo. li. ſcꝫ ꝙ ſolo tꝑis tractu nō firmaṯ qđ a principio nō valebat. ſed nouo ſubſequēti ꝯſenſu interdū tacito: interdū exp̄ſſo (Jo. mo. dicit verbo vel p̄ſumpto alle. ff. loca. itē q̄ritur. §. fi. ⁊. l. ſe. Jo. an.) (*Additio*) bn̄ vt h vides: ⁊ ibi plenꝰ dixi. g ¶ Inducūt. s. eo. c. proxi. h ¶ Idē quoq. Spōſalia ꝑ verba de pn̄ti cōtracta inter impuberē ⁊ puberē vel inter ipuberes nō ꝓximos pubertati valēt vt ſponſalia de futuro: nec ī mr̄imoniū trāſeunte ex ſola pſeuerātia etatis: niſi aliṯ approbēṯ inducūt tn̄ publicam honeſtatē. hoc d. vſq ad. §. Porro Do. i ¶ Supplebat. s. de ſpōſa. veniens. et. ca. ad id qđ. s. e. puberes: et. c. de illis. Et ſic no. ꝙ ſi malicia ſuppleat etatē ꝯtrahere poterūt mr̄imoniū: ⁊ ꝯcor. s. eo. c. vlti. ⁊. c. de illis. et eſt hoc ꝯ opi. Tā. et Hoſti. (*Additio*) (q̄ adhuc h placet archi.) q̄ dixerūt i p̄di. decre. de illis ꝙ ad hoc vt teneat mr̄imoniū ꝯtū iter minores: in qbꝰ malicia ſuppleat etatē: reqriṯ ꝙ inuicē ſe cognouerint cū de h aliter cōſtare nō poſſit ex q̄ ſūt minores. ſꝫ Hoſ. ibi ꝯ cui cōcor. Ber. Inno. ⁊ Abb. ⁊ h verꝰ: ⁊ h approbaṯ. Quid ſi puer minor. xiiij. an. multas mulieres cognouit: ⁊ mulier minor. xij. an. a pluribꝰ eſt cognita: hi ꝯhunt mr̄imoniū (ſil' vel cū diuerſis nō curo. Jo.) (*Additio*) quis hꝫ dicere tale mr̄imoniū p̄ter carnalē ad inuicē copulā nō tenere. k ¶ De futuro. Approbaṯ ꝙ no. Ala. Tā. Ber. Hoſ. Inno. ⁊ Hoſ. s. e. a nobis. ꝓbaṯ olim h ꝑ decre. s. eo. atteſtatiōes. et c. vl. ⁊. s. de ꝯdi. ap. ſuꝑ eo. (ad hoc induciṯ ꝙ nō ſemꝑ verba de pn̄ti hn̄t ꝯſenſuꝫ de pn̄ti Jo. an.) (*Diuiſio*) ſepe enī extra id qđ agiṯ tacita naſciṯ obligatio. ff. cōmo. ſi is cui cōmodatū. §. vl. l ¶ Mr̄imoniū. Et nō ſpōſalia: vn̄ nō videbāṯ ſpōſalia: ad h. s. de offi. dele. cū ſuꝑ. ff. de ſpon. q̄ſitū. C. ſi qs alteri vel ſibi. l. multū intereſt. nec mr̄imoniū: qꝛ etas ꝓhibebat: ſꝫ ꝑmū falſū vt hic vides: ſic no. illđ generale ſi nō valet vt ago valeat vt valere pōt. s. e. a nobis. m ¶ Modū aliū. Vt qꝛ ſimul cohabitauerūt (⁊ h ſolo caſu intelligit h verbū. dixi hic nō aduertēs ꝙ dixi in tex. ſup. verbo aliud Jo. an.) (*Additio*) vel ſe ꝯiuges nominabāt ⁊ amplexabanṯ vt ꝯiuges. n ¶ Pubertati. Statim q̄ fugere debet q̄ꝫcito pōt: qđ dic. s. de ſpon. ad id quod. ⁊ reprobaṯ opi. Pe. de ſamp. no. s. eo. ti. c. vl. per abbatē (vt ibi ſcripſi. in fi. Jo. an.) o ¶ Porro Sponſalia ꝓ abſentibus filijs nō tenēt niſi ipis preſentibus

vel niſi app. bauerint tacite vel expreſſe ex poſtfacto. h.d.Do. Declarat notata ꝑ Inno. ⁊ Hoſti.ſ.de reſti. ſpo.ex pte. a ¶ Pro filijs. Nō eis mādantibus:q: tūc idē eſt ac ſi ipi ꝯtraherēt.ſ.eo.li.de ꝓcu.c.vl. b ¶ Cō/tradixerint. Ergo q̄ tacet h̄ caſu nō ꝯſentit(cū hic agat de re naturaliter appetibili. Joh.

Addi.

mo.)ī.de re.iu.q̄ tacet cū ſu. ꝯcor. c ¶ Sponſalia. ꝯcta ꝑ parentes et idē eadē rōne intelligas de q̄li bet alio.ſ.ð ſpō. ad id qð.et.ſ.de ma.contrac.ꝯ in terdic.eccle.ca.j. qð huic bene cō/cor. ⁊ h̄ ibi tenet Hoſti. ſʒ Inno. ibi no.ꝯtrariū:di cens ſpēale in pa tre. vt noīe filie pn̄tis ⁊ non ꝯdi/cētis poſſit ſpon ſalia ꝯhere.ff.de ſpō. ſed q̄ patris ⁊.l.ſe.C. de nup. vidue:ſecꝰ in tu/tore.ff.de ſpon.ſi puelle.⁊ non ob. de ſpō . ad id qð

a ſpōſalibꝰ q̄ parentes ꝓ filijs puberibꝰ vel impuberibꝰ ple runqʒ ꝯhunt:ipi filij ſi expſſe ꝯſenſerint vel tacite vt ſi pn̄/ b tes fuerint nec cōtradixerint obligant:⁊ ex eis oritur iuſti cia publice honeſtatis. Et eſt idē ſi filij tꝑe ſpōſalioꝝ abſen c tes ⁊ etiā ignorātes eadē ſpō ſalia poſt ſcientes ratificaue/rūt tacite vl' expſſe al's ex ſpō ſalibꝰ ꝯtractis a parentibus ꝓ filijs nec ipſi filij obligant nec publice honeſtatꝭ iuſticia d inde ſurgit. De cognatione ſpirituali. Bonifacius.viij. Inter baptizatū ⁊ leuantē ſi liā leuantis añ carnaliter co/gnitā ⁊ ſuſcipiētē patrē ⁊ ma trē ſuſcepti añ agnitā ⁊ ſimili ter de baptizāte ſpūalis ꝯtra

Addi. (hoc loquit̄ in vi trico ſequens in frē.decre.ex pte ſupius alle.in patruo. Jo.an.)q: ibi interuenit carnalis copula:al's ſecus ſm eū.ſed vert ꝰ videt̄ qð dicit Hoſti.lʒ Ber.videat̄ ibi te/nere opi.Inno.⁊ qð decre. illa nō loquat̄ de expſſo con ſenſu ꝓbat̄:q: q̄re poſuiſſet papa ibi v̄ba q̄ ſapiunt ta/citū ꝯſenſum. Itē nō inuenimꝰ ꝙ paternus ꝯſenſus ali q̄d in ꝯctu mr̄imoniali impuberis operet̄ al's q̄ʒ in p̄ce dētibꝰ caſibꝰ. d ¶ Surgit. Reprobat̄ opi. Ray.in ſū ma:de ſpōſa.§.pone'qð:⁊ Pe.de ſamp. ⁊ Abba.ſ.eo. ti.c.j.q̄ ꝑ illud ca. dicebāt:cū ibi dicat̄ quod pater filiū non adultū pōt cui vult mr̄imonio tradere:ꝙ ex ſponſa libꝰ ꝯctis a patre etiā filio nō ꝯſentiente oriebat̄ iuſti/cia:⁊ nitebant̄ idē ꝓbare ꝑ decre.ſ.eo.acceſſit.ad finē. q̄ nō facit: vt ibi no. Approbat̄ tamen opinio Inno.et Hoſti.q̄ h̄ ibi notant.⁊ erat caſus expreſſus.xxvij.q.ij. ex diuina.palea eſt. Johan.an.

Diuiſio

Edū. ¶ Pōt diuidi in tres ptes. Primo po nit q̄tuor ſpūales cognatiōes ꝓuenientes ex leuatōe in baptiſmo. Scða ibi: Et eadē.ponit totidē:q̄ ex baptizatione ꝓueniunt. Tertio illas oēs re petit in ꝯfirmatione ibi: Ex ꝯfirmatione ſm Jo.an. e ¶ Inter baptizatū. Cognatiōnē ſpūalem ⁊c̄.qð eſt.ī. f ¶ Vxorē. Nūq̄d de ꝯcubina leuātis ꝑus cognita:de h̄.xxx.q.iiij.ſiq̄s in ius.i vl.glo.(⁊ dixi poſt Inno.ſ.e. martinꝰ.vbi ipe recitat opi.ꝯrias nil approbās. Arch. h̄ tenebat ꝙ nō ꝯhat̄ ꝑ rōnē quā ponit in glo.in fi. Ad decre. ꝯcto reſpōdēdū ꝙ loquit̄ ſm opi.mulieris vt ibi dixi. Ad id ꝙ dicit̄ de affinitate rn̄dendū ꝙ illð in vin culū carnale:qð ꝑ carnalia ⁊ illicita ꝯhi pōt. Joh.an.) g ¶ Cognitā. Secꝰ ſi poſt fiat vxor vel ſi ꝑus erat vxor poſt ⁊ nō ꝑmo carnalit̄ ſit cognita: q: ꝑ vniōnē carnis ſeq̄ntē nō p̄t trāſire in vniōnē ſpūs p̄cedentē.xxx.q.iiij. poſt vxoris. vir ꝗ ⁊ vxor ſibi cōicant actiones ſpūales. xxx.q.iiij.ſiq̄s vnꝰ.ſ.e.ti.martinus.licʒ non paſſiones

Nō q̄d de ꝯcubina ꝑ/us cognita

vn̄ ſi filius alterius tm̄ leuet̄ de ſacro fonte:leuās alteri cuiꝰ filiꝰ nō eſt cōpater nō eſt:vt.ī.ꝓbat̄ ꝙ dic vt no.ſ. eo.martinꝰ.⁊.xxx.q.iiij.in ſumma. Et dicebat Gof.qð illud ꝙ agit ꝑs corpis equū eſt:vt alteri pti cōicet̄:ſed nō ſic cōicat̄ alteri ꝙ in ꝑſona filij alteriꝰ tm̄ agit̄:⁊ iſta ſit rō : vel dic ꝙ atꝭ eſt leuāti ha bere commatreʒ matrē ipiꝰ leua/ti. Et no.ꝙ ſi le/uās ꝑmo cogno/uerat vxorē nō ē curandū an poſt cōpaternitatem cognouerit vel nō: lʒ gratianus ꝯ.xxx.q.iiij.§.no tandum. h ¶ Suſcipien/tē. Supple ⁊ vxo rē eiꝰ ꝑus carna liter cognitā.xxx q.iiij. ſi vnus.ſ. eo.ti. martinus. l ¶ Et matrem Nō nō dixit pa/trem baptizati ⁊ ei ꝰ vxorē: imo di xit matrē ſi igit̄ de ꝑma vxore vel cōcubina vir pro creet filiū : ille q̄ leuat filiū eſt cō/pater ꝯcubine ⁊ viri ſed nō eiꝰ vxoris:vt.ſ.dixi.

Nota

Quid ſi vatus ſit filij tres ſʒ i rici in-

bit cognatio.h.d. vſqʒ ad.§. ex ꝯfirmatione. Do. ca.I

e Edum inter bapti çatū ⁊ illū q̄ cū ſu ſcipit de baptiſmo ac inter eundē ba pticatū ⁊ ſuſcipientis filios ⁊ f vxorē ante ſuſceptionē carna g liter cognitaʒ ab eodē immo h etiā inter ſuſcipientē patrēqʒ i bapticati ⁊ matrē cognatiōeʒ k ſpiritualē in baptiſmo cōtra/hi iure conſtat:que cognatio et cōtrahendū matrimonium l impedit ⁊ dirimit poſt cōtra/ m ctū. ¶ Et eadē que de ſuſci/piente ſunt dicta ſunt etiā de n bapticante cenſenda. ¶ Ex o ꝯfirmatione quoqʒ ſeu frōtis chriſmatione ſpūalis cogna/ p tio eiſdē modis contrahitur

k ¶ Spūalē. Que dignior eſt q̄ʒ carnalis.xxx. q.iij.c.j ij.⁊.iij. Et eſt cognatio ſpūalis attinētia ꝓueniens ex ſacri datione vel ad id detentione:eſt etiā cognatio car nalis ⁊ legalis:de q̄bus nil ad ꝓpoſitū. l ¶ Cōtractū Si igit̄ leuās ⁊ leuatꝰ vel leuatꝰ ⁊ filiꝰ leuātis:vel leua tus ⁊ vxor leuātis añ cognita:vel leuās(vel ipiꝰ vxor ꝑus cognita. Jo.an.)⁊ pētes leuati ꝯhūt:nō tenet mr̄i moniū. Scire debes ꝙ pr̄ ſpūalis ſi copulet̄ ſorori filie ſpūalis bn̄ tenet mr̄imoniū.xxx.q.iij.c.vl.⁊ ibi no. Jo. bn̄ pōt pater ſūmere filiā ſpūalē filij carnalis(⁊ ecōuer ſo.ſ.filiā carnalē filij carnalis. Jo.an.) q: licʒ cognatio ſpūalis de prē ad filios deſcēdat: vt.ſ.e.c.j.⁊.c.ſup eo nō tn̄ aſcēdit eū cautū nō reperiat̄ ⁊ editū de matrimo nio ꝓhibitorium eſt.ſ.de ſpon.cum apud. m ¶ Eadē Vt ſcʒ ſi baptizans ⁊ baptizatus:vel baptizatus ⁊ filij baptizantis : vel baptizatus ⁊ vxor baptizantis prius cognita:vel baptizans (vel ipſius vxor prius cognita. Johan.an.) ⁊ parentes baptizati matrimonium con/traxerint non teneat.ad hoc.ſ.eo.ti.c.vlti. et nō eſt ita in eo qui recipitur ad penitentiam : vt ibi no.⁊.xxx.q. j.omnes quos:⁊ eſt expreſſum.ī.eo.c.vlti.in fi. n Ex confirmatione. Confirmatio frontis inducit ſpiritualē cognationē ſicut baptiſma.h.d.Do. o ¶ Frontis. Hoc fit a ſolo epō:de ꝯſe.di.v.manus.ſ de conſue.q̄ʒro.in vertice autē chriſmant preſbyteri.de conſe.di.iiij.pſbyteris . Sine ſacramento ꝯfmationis (in fronte vt hic.locus eſt enī de ſubſtantia ſacramenti remittit Arch.de ꝯſe.di.v.nouiſſime. Jo.an.)nō dicit̄ q̄s verus chriſtianus:de conſe.di.v.c.j. p ¶ Eiſdem. Qui modis.ſ.inter confirmatū ⁊ ſuſcipientē: et confirmatū tribꝰ ⁊ filios ſuſcipiētis: ⁊ ꝯfirmatū ⁊ vxorē ſuſcipientis pri ꝯfir us cognitā:⁊ ſuſcipientē ⁊ parētes ꝯfirmati: parentes ꝯfirmati ⁊ vxorē ſuſcipientis prius cognitā. Itē inter

Cogn. ſpūal.

Add.

Add.

Add.

Add.

Not.

ipm ɔfirmantẽ(ꝛ ipſius vxorẽ prius cognitã. Joh.)ꝛ confirmatũ:ꝛ ɔfirmatũ ꝛ filios ɔfirmãtis:ꝛ eius vxo/rẽ prius cognitã:ꝛ ipm confirmantẽ ꝛ parentes confir mati.h vult dicere eiſdẽ modis. vñ.xx. ſunt caſus ꝓhi/biti ex hac cognatione: q̃s numeraui in ſũmula q̃rti li. (nec eſt pluresſ re periri q̃ dirimãt vt.ꝫ.ca.pri. Iſti ſũt oẽs ꝑtinent ad paternitatem ꝛ filiationeꝫ.aut ad fraternitateꝫ. aut ad compater nitatem.ꝛ in his trib⁹ cõſiſtit oĩs cognatio ſpiritu alis. nõ eni habe mus auosvel ne potes ſpũales: ꝛ vi.ꝙ ſcripſi.ȝ.e.c. ti.ſuper. Rica.et c.martinus in fi. Joh. an.)

P Er cathe. Diuiſio ¶ Ponit dictũ quod ſcdo ꝓbat ibi:vt ex ꝑdeceſ/ſoris.tertio illud determinat ibi: ꝑ illam. Termi/nant no.xxx.q.j. c.j.ȝ.co. ti. con/tracto. Cathecis/mus dicit a cathe ʒizo:quod eſt idẽ qꝺ inſtruo:vnde ante baptiſmum inſtrui debent baptizãdi in fide adulti precipue.de con Addi. ſe.di.iiij.ante.xx.(ſm Hug.cathezizare grecũ idem qꝺ adiurare ſicut de exorciſmis dicimus ꝙ in eis ſit adiu/ratio:de cõſe.diſ.iiij.ſiue paruuli.ꝛ.c.ſicut noſtis.Jo.) a ¶ Et ianuã.xxxij.di.§.verũ.ȝ.de preſby.non bap.c. veniẽs. b ¶ Decretali.ȝ.e.ɔcto. c ¶ Res.i.cõpater nitas.In cathecismis ɔcta(de h.xcij.di.mirat⁹ in ꝑn. ꝛ.xij.q.ij.hoc hui⁹.iux fi.ſic.ponit. xix.di.in memoriã. in ꝑn.de cle.nõ reſi.ɔquerẽte.Jo.an.) d ¶ Exiſtit.ff. de iudi.l.vix certis ex cauſis:ad idẽ.xv.q.j.merito que ritur. e ¶ Separatur. Ad idem.ȝ.co,ii.de vo.c.vno. ȝ.de iureiur.quemadmodum cum ſi.

Q Vamuis. ¶ (Sũt tria dicta.que ſatis patent. Addi. Jo.an.).No.hoc Hoſtien.ȝ.co.martinus. f ¶ Vnus. Immo ſi vigeret neceſſitas in cathecismo. ꝛ baptiſmo ꝛ ɔfirmatione:vn⁹ põt eſſe patrin⁹: lꝫ h nõ habeat ɔſuetudo romana:de ɔſe.di.iiij.in cathecismo. g ¶ Inſtitura. de cõſe.di.iiij.nõ plures: ꝛ potuit eſſe rõ q̃ reddit in adoptione vel cognatione lega li:q̃ imitat natu rã : ſic et ſpũalis cognatio hꝫ imi/tari naturamvel cognationẽ car/nalẽ vt ſcꝫ vnus ſolus ſit in ſacro patrinus. ſed ɔ. xxx.q.iiij.qꝺ au/tem. Sol. vt ibi no.ȝ.e.ti.c. vlti. h ¶ Contrahit. ſcꝫ cum oibus:et ſic multa fieri ꝓ hibẽtur : q̃ facta tenẽt.ȝ.c. proxi. (peccãt tñ ɔfactẽ Addi. tes: quia faciunt ɔ ꝓhibitionẽ ca/nonis:nõ plures et iſti⁹ decre. ſm arch.puto ꝙ vbi cõſuetudo nõ re/ſiſtit ꝛ fortius ſi aſſiſtit leuis ſit culpa. et ſic leui/ter indulgenda.de accu.cum dilecti. Joh.an.) i ¶ Idẽ.ſcꝫ vt plures in confirmatione tenere nõ debe ant: tñ ſi teneant omnes ſunt cõpatres vel cõpatrini. k ¶ Sacramentoꝝ.i.pnĩe corpis chriſti:extreme vncti onis:ordinis ꝛ ɔiugij. Renaſcimur enim in baptiſmo (ſub quo includit cathecismus qui etiam per ſe non eſt de ſeptẽ ſacramentis. Jo.an.)ꝛ chriſmatio frontis illã confirmat:quod nõ eſt in alijs ſacramentis: ꝛ ideo per iſta ſpiritualia contrahitur compaternitas non per il/la:hoc no.xxx.q.j.omnes.et.ȝ.eo.ca.vlti. (curioſus in his videat que ſcripſit Tho.iiij. ſenten.xlij.di.iu.ij.ar/ti.prime queſtionis. Jo.an.)

matrimonia ſimiliter impediẽs ɔtrahẽda ꝛ dirimẽs poſt cõ/tracta. I dẽ. Cõpaternitas ꝑ cathecismũ contracta impe dit matrimoniũ : ſed non di/rimit. Johan.an. ca.II

P Er cathecismũ qui ꝑce dit baptiſmũ ſacramẽ/a torũ fundamentum et ianua reliquorũ cognatio ſpiritua/lis ɔtrahitur:ꝑ quã ɔtrahen dum matrimonium impedit. Vt ex predeceſſoris nri Cle/b mẽtis pape.iij. decretali colli gitur euidenter. Dicendo eni c ꝙ talis res vix contrahendo matrimonio impedimentum afferret velle videtur ꝙ affe/rat:nam ꝙ vix ſit,fieri tñ du/d bium non exiſtit. Per illã tñ cognationem matrimonium poſt eã cõtractum minime ſe/e paratur. I dẽ. Vnus tñ in teruenire debet in leuatione ĩfantis de ſacro fõte vl chriſ/matõe frontis:tñ ſi plures in terueniũt cognationẽ ɔtrahunt ſpũalẽ ꝛ ex alijs ſacramentis cognatio nõ ɔtrahit. Do. c.III

Q Vamuis nõ plures q̃ f vnus vir vel vna mu/lier accedere debeãt ad ſuſci/piendũ de baptiſmo infantẽ iuxta ſacrorũ canonũ inſtitu/g ta:ſi tñ plures acceſſerint:ſpi h ritualis cognatio inde cõtra hitur matrimonia contrahen da impediens et etiam poſt contracta diſſoluens. ¶ De confirmatione inſuper q̃tuꝫ i ad hoc:idem iudicium eſt ha bendum. ¶ Ex datione ve/k ro aliorum ſacramentoruꝫ co gnatio ſpiritualis nequaq̃ oritur:que matrimonium im pediat vel diſſoluat.

Titulorũ ſexti libri decre. quo ad Quintum eius partialem librum : ſingulorumq; Capitulorũ eorundem iuxta debitum ordinem accommoda ꝛ diſtincta Annotatio.

De accuſatiõib⁹:inq̃ſitiõi/b⁹ ꝛ denũciatiõib⁹ Ti. I		In fidei	V	Inquiſitores	XVI
Capitula		Preſidentes	VI	Per hoc	XVII
		Cum	VII	Vt inquiſitionis	XVIII
Poſtq̃	I	Accuſatus	VIII	Cum ſm	XIX
Si is cui	II	Statutum	IX	Statuta	XX
De hereticis Ti. II		Ne aliqui	X	De ſciſmaticis Ti. III	
Capitula		Vt officium	XI	Capitulũ vnicũ	
Quoniam	I	Vt commiſſi	XII	Ad ſucciden.	
Quicunq;	II	Contra	XIII	De homicidio Ti. IIII	
Filij	III	Decreuit	XIIII	Capitula	
Super eo	IIII	Statutum	XV	Pro hume.	I